

ρων τοῡ Φιλοσόφου, ἡγουμενεύοντος ὁ παπα-κυρ-Παρθένιος, τὸ ἐπίκλιον Κλαδάς,<sup>7</sup> διὰ ριάλια τὸν ἀριθμὸν —48— ἡ(γουν) σαράντα ὀχτώ, σωστὰ ὅλα χειροδειτῶς τὰ ἔλαβεν ὁ ἄνω<sup>8</sup>θεν πουλητῆς καὶ ἐξενώθη ἀπὸ τὸ αὐτὸ χωράφι καὶ δὲν ἔχει νὰ κάμη πλέον σὲ δαῦτο {μη}<sup>9</sup>μηδὲ αὐτός, μήτε τὰ παιδιὰ του, <μ>ηδὲ οἱ κληρονόμοι του, μήτε ἄλλος κανεὶς ἀπὸ τοὺς ἐδικοὺς σιου<sup>10</sup>, μόνε νὰ τὸ ἐξουσιάζη τὸ μονύδριον τὸ χωράφι ὅλον, ὡς καθὼς ἔναι εἰς {διο} τοποθεσίαν ὅπου<sup>11</sup> ἐγροικιέται τὸ ἀπάνω ὅπου εἶναι τὰ δέντρα, μὲ τὴν περιοχὴν του ὅλη καὶ πλέον δὲν ἔχει νὰ κάμη<sup>12</sup> εἰς ἐταῦτο καὶ εἰς τοῦτο ἔμειναν εὐχαριστημένοι καὶ τὰ δύο μέρη καὶ ἐποιήθη τὸ παρὸν διὰ μαρτυρί<sup>13</sup>ας τῶν κάτωθεν ἀξιολίσιτων μαρτύρων, ὥστε καὶ ὁ πουλητῆς βεβαιώνει κάτωθεν ἰδιοχείρως σιου, εἰς φα<sup>14</sup>νέρωσιν, διὰ νὰ εἶναι ἡ πουλησία στερεωμένη καὶ ἀνέκοπτος.

|<sup>15</sup> + κοσσιανις πυροπουλος στεργο τανοθεν ηπο χειρος εμου του παναγιουτι  
μινκλαρι, ουτος |<sup>16</sup> και εγο ο παναγιουτις μαρτιρο ος ανοθεν.

|<sup>17</sup> + βελισαρις σπανοπ(ου)λ(ο)ς μαρτιρο

|<sup>18</sup> + παναγιουτις κιτροκας μαρτιρο τανοθεν

|<sup>19</sup> + μιχαλακης χαροκοπ(ος) παρακαλειτος εγραφα και μαρτιρο ως ανοθεν.

37

\*Αγορά ἀγοῦ, κατ' Αὐγουστιον 1716. Φύλλον χάρτου ἐφθαρμένον, διαστ. 0,207×0,147 μ.

1716 Αὐγούστου 22, μὲ τὸ παρὸν ὁμολογῶ ἐγὼ ὁ Γιάννης ὁ [Χα]<sup>1</sup>ριτό-  
γαμπρος, πὼς ἐπούλησα τὸ χωράφι μου στὰ |<sup>3</sup> Μπαρμπουτζά, συναύλακα Φιλοσοφί-  
τικο καὶ Στά<sup>4</sup>θη Κολοτούρου, τὸ ἐπούλησα τοῦ Βέργου ἀπὸ χωρίο Ρά<sup>5</sup>φτη, τοῦ  
ποτὲ Γιάννη Κολοτούρου, τὸ ἐπούλησα διὰ ριά<sup>6</sup>λια σαῆκα —12 νούμερο δώδεκα  
καὶ νὰ μὴν [ἔ]<sup>7</sup>χω νὰ κάμω μήτε ἐγώ, μήτε ἡ γυναῖκά [μου μήτε] |<sup>8</sup> τὰ παιδιὰ  
μου, μήτε ἄλλος ἀπὸ τὸ γένος μου, [μόνο] |<sup>9</sup> νὰ ἔναι ὁ ἄνωθεν Βέργος ἴδιος νοικο-  
κύρης [ ] |<sup>10</sup>ση καὶ ὑστερήση καὶ εἴ τι ἄλλο βούλεται, καὶ οὕτως ἔγινε |<sup>11</sup> τὸ  
παρὸν ἔμπ<ρ>οσιεν τῶ<ν> ὑποκάτωθεν γεγραμμέ<sup>12</sup>νων μαρτύρων.

|<sup>13</sup> + νηκολος του παπαθανάση μπασακου | μαρτι(ρῶ).

|<sup>14</sup> + βελησαρης σαλαρης μαρτιρο

|<sup>15</sup> + λεοντηος καραμπαζος μαρτιρο

|<sup>16</sup> + γιάννης χαρητόγαμπρ(ος) στεργο τανοθεν μην ηξεν[ροντας] |<sup>17</sup> γραματα  
εβαλα παρακαλεστηκον τον παπαθα[ραση] |<sup>18</sup> απο το μοναστηρη τον αγιανι<sup>19</sup>τον και  
εγρα<ψε> δη ὄνομα μου

|<sup>20</sup> + παπαθανασις μπασιακος εγραφα και μαρτιρο.

\*Ἐν φ. 2β τοῦ παρόντος ἐγγράφου ἡ συνήθης περίληψις διαλαμβάνει τὰ ἑξῆς:



+ *ὁμολογία Γιάννη Χαριτόγαμπρου διὰ τὸ χωράφι στὰ Μπαρμπουτζὰ | καὶ τὴν ὥρα τὸ ἐπήραμεν | ἐμεῖς οἱ Φιλοσοφῖτες | 1721.*

Ἡ μεταβίβασις, φαίνεται, ἐγένετο χωρὶς νὰ συνταχθῇ νέα προᾶξις, ἀλλὰ διὰ τῆς παραδόσεως τοῦ παλαιοῦ τίτλου μὲ τὴν ὀπισθόγραφον μόνον προσθήκην, περὶ τῆς γενομένης μεταβολῆς.

38

Ἄγορὰ ἀγροῦ, κατὰ Νοέμβριον 1716. Φύλλον χάρτου, διαστ. 0,197×0,144 μ.

*Τῆ<ν> σήμερον ὁμολογῶ ἐγὼ ὁ Γιωργος Σαγιτόπουλος ἀπὸ |<sup>2</sup>χωρίο Μάρκου, πὼς ἐπούλησα τὸ χωράφι μου στοῦ Πα<sup>3</sup>υλωτᾶ, στοῦ Παναγιώτη τοῦ Θιοφιλόπουλου συναύλα<sup>4</sup>κα, τὸ ἐπούλησα τῶν Πατέρων τοῦ Φιλοσόφου |<sup>5</sup> τοῦ μοναστηρίου, γιὰ γρόσια δύο, ἤτοι 2, καὶ νὰ εἶ<sup>6</sup>ναι ἴδιοι νοικοκύριοι οἱ Πατέρες καὶ ἐγὼ νὰ εἶμαι<sup>7</sup> ξένος ἀπὸ τὸ χωράφι καὶ ὅποτε καιρὸ ἤθελα τοὺς |<sup>8</sup> δώκω τ' ἄ<σ>πρα τους νὰ ἔναι τὸ χωράφι δικό μου καὶ νὰ |<sup>9</sup> ἔχουν νὰ σπέρνουν τὸ χωράφι οἱ Πατέρες τοῦ Φιλο<sup>10</sup>σόφου, νὰ παίρνουν τὴ διαφορά τοῦ χωραφιοῦ |<sup>11</sup> καὶ εἰς αὐ<η>τὸ ἔγινε τὸ παρὸν γιὰ καλὴ βεβαίωσι.*

|<sup>12</sup>νικολος προκοπης εγραψα κε μαρτηρο |<sup>13</sup> απο τρεσιενα, γιοργος σαγιτοπουλος β<ε>βεονο τα |<sup>14</sup> ανοθε νηκολα<ς> σαγιτοπουλο<ς> μα<ρ>τηρο τα |<sup>15</sup>νοθε |<sup>16</sup>κε μνηη ξεβροτας <να> γραματα εβαλαμε τον |<sup>17</sup> νηκολο προκοπη απο την τρεσιενα κε εγραψε |<sup>18</sup> για ονομα μας 1716 νοεβρηου 24.

<Καὶ περαιτέρω δι' ἄλλης χειρὸς>

|<sup>19</sup>Ἐλαβα ἕτερα ἀκόμη γρόσι ἓνα καὶ ἂν δὲν ἤθελα τοὺς δόσι |<sup>20</sup>τὰ ἄσπρα τους ἕως τῆς παναγίας ἐρχόμενης τὸν αὐγουστιον νὰ |<sup>21</sup> ἔχουν τὸ χωράφι πρᾶσι ἀπὸ πρᾶσι καὶ ἐγὼ νὰ ἦμε ξενο<ς> |<sup>22</sup>καὶ ἀπόξενος γιοργος σαγιτόπουλ(ος) βαιβαιωνω :—

|<sup>23</sup> + κανέλ(ος) τετουρης μαρτηρο τανοθεν.

39

Μισοφυτεψία ἀμπέλου ἐπὶ χέρσου τόπου τῆς μονῆς, κατ' Ἀπρίλιον 1719. Φύλλον χάρτου, διαστ. 0,145×0,098 μ.

[[ 1719 ]] Ἀπριλίου 20

|<sup>2</sup>Τὴν σήμερον(ον) ὁμολογᾷ ὁ Παναγιώτ(ης) Γιώργουλ(ας) ἀπὸ |<sup>3</sup>τὴν Ζάτουνα, πὼς ἔλαβεν μερικ(ὸν) τόπον χέρι |<sup>4</sup>σον τοῦ μοναστηρίου τοῦ Φιλοσόφου, διὰ νὰ τὸ |<sup>5</sup>φυτέψῃ ἀμπέλι μισιακὸν ἀυλάκια δύο |<sup>6</sup> καὶ ὄχι περισσότερ(ον), ὀνομαζόμενον στὴν Φτέ |<sup>7</sup>ρη, πλησί(ον) τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου καὶ εἰς τὰ τρία μέρη, |<sup>8</sup>καὶ ἄνωθεν του Γιωργουλαίκο, εὐγένει ὁ αὐτός |<sup>9</sup>τόπος ἢ παέλα ἕως τοῦ Γιαννάκη Μπούσιου, |<sup>10</sup>καὶ ἕως στοὺς πέντε χρόνους νὰ μοιράζουν, νὰ παίρ |<sup>11</sup>νῃ τὸ μοναστήρι τὸ μισὸ καὶ ὁ ἄνωθεν Πανα |<sup>12</sup>γιώτης τὸ ἄλλο μισὸ καὶ ὅποτε καιρὸς χαλά |<sup>13</sup>σῃ τὸ ἀμπέλι νὰ